

Savra Savra Hatta Nasr!

2

Tasmasını çözüp mahalleye saldıkları kuduz köpekleri, kendilerinin onca desteğine rağmen mahalleyi sindiremedi. Siyonist rejim tüm insanlık dışı vahşetine rağmen, işlediği korkunç insanlık düşmanı suçlara rağmen, Filistin Devrimine diz çöktüremedi. Taş taş üstünde bırakmadı. Gazze'nin yüzde 97'sini yerle bir etti. Büyük çoğunluğu kadınlar ve çocuklar olmak üzere 70 bin Filistinli'yi katletti. Ama "sıkacağım dişimi, dayanacağım / son damlasına dek kanımın" diyen Filistin halkı, teslim olmadı. Tüm dünya halklarını, sadece yoksul emekçi yığınları da değil, hala insan kalabilen milyonlarca insanı yüreklerinden yakaladı. Ayağa kaldırdı. Yüz milyonlarca insan sokaklara aktı.

Devamı 2. sayfada...

2

Venezuela'yı Savunmak

4

Kuyu Tipleri Kapatılsın
İnisiyatifi Kuruldu

7

Özel Okmeydanı Hastanesi
Emekçileri Eylemde

10

Caracas Günlükleri -2

12

Elif için Buluşuyoruz

Savra Savra Hatta Nasr!

Manşet

Tüm dünya halklarının tereddütsüz desteğini alan bir devrimi boğamazsınız! Türlü çeşit hilelerle o devrimi çalamazsınız!

Tasmasını çözüp mahalleye saldıkları kuduz köpekleri, kendilerinin onca desteğine rağmen mahalleyi sindiremedi. Siyonist rejim tüm insanlık dışı vahşetine rağmen, işlediği korkunç insanlık düşmanı suçlara rağmen, Filistin Devrimine diz çöktüremedi. Taş taş üstünde bırakmadı. Gazze'nin yüzde 97'sini yerle bir etti. Büyük çoğunluğu kadınlar ve çocuklar olmak üzere 70 bin Filistinli'yi katletti. Ama "sıkacağım dişimi, dayanacağım / son damlasına dek kanımın" diyen Filistin halkı, teslim olmadı. Tüm dünya halklarını, sadece yoksul emekçi yığınları da değil, hala insan kalabilen milyonlarca insanı yüreklerinden yakaladı. Ayağa kaldırdı. Yüz milyonlarca insan sokaklara aktı.

Vietnam Devriminden bu yana görülmemiş bir enternasyonal dayanışma, bir küresel kalkışmadır bu. Üstelik bir "sosyalist blok"un olmadığı şartlarda o tarihsel örneği de aşan bir kalkışma. Siyonist varlığı dünyanın her köşesinde yalıtın, onun insanlık düşmanı yüzünü cümle cihana teşhir eden, onu ve sahiplerini halkların soylu öfkesiyle karşı karşıya getiren bir muazzam direniş, bir baş eğmez devrimdir Filistin'in yanıp yıkılan topraklarından yükselen. Baş emperyalist caninin başındaki adama "dünya İsrail'i durduracaktır" dedirten bir küresel kalkışma!..

Gördüler, anladılar. Bu siyonist varlık, mahalleye saldıkları bu kuduz köpek, diz çöktüremeyecek Filistin Devrimine. İşbirlikçilerini toplayıp eteklerine işi doğrudan kendileri üstlendiler. O meşum "Trump Barış Planı", Türkiye dahil bölge gericiiliğinin aktif desteği ile kotarıldı. Şimdi o aynı plan, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde, Rusya ve Çin'in çekimser kalmasıyla bir BM planına dönüştü.

Plan, "iki yıllık bir dönem için Gazze'yi yönetecek bir Barış Kurulu'nun kurulmasını, Mısır tarafından eğitilen Filistin polisi ve uluslararası güçler tarafından desteklenmesini öngörüyor. Kurul, Hamas ve diğer fraksiyonların silahsızlandırılmasını ve Gazze'nin yeniden inşasını denetleyecek" sözleriyle pazarlanıyor.

Silahsız bir halk, göz ardı edilebilir bir unsurdur. BM planının özü ve özeti Filistin örgütlerini, onlar nezdinde Filistin halkını teslim olmaya zorlamaktır.

FHKC "Halk Cephesi, Güvenlik Konseyi kararını reddediyor, bunu Gazze üzerinde yeni bir vesalet olarak görüyor ve ulusal iradeyi göz ardı eden her türlü düzenlemenin Filistin halkı için bağlayıcı olmadığını vurguluyor" sözleriyle bu dayatmayı reddettiğini ilan etti. Hamas ve diğer direniş örgütleri de aynı gerekçelerle "Planı" reddettiklerini duyurdular.

Onurunu her şeyin üzerinde tutan Filistin halkı, böyle bir teslimiyet dayatmasını asla kabul etmeyecektir. İster doğrudan İsrail-ABD ortaklığı, ister mavi BM bayrağı... hiçbir Filistin halkının çelikten iradesini kıramayacak.

Filistin Devrimi Kazanacak!

Venezuela'yı Savunmak

Editör

Amerikan emperyalizmi Rusya Federasyonu, Çin ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti gibi güçlü ordulara sahip devletlere dış geçiremeyeceğini anlayınca rotasını askeri bakımdan "güçsüz" olduğunu düşündüğü Latin Amerika ülkelerine çevirdi.

Önce Venezuela, arkasından Kolombiya hedef aldığı ülkelerin başında geliyor. Eğer bu iki engeli aşarsa, sıranın diğer Latin Amerika ülkelerine geleceğinden şüphe yok.

ABD emperyalizminin bu saldırganlığını tek nedene bağlamak, şüphesiz ne mümkün ne de doğru. Sayısız nedeni var bu saldırganlığın. Ama bu sayısız neden arasında en önemlilerini ya da en öne çıkanlarını saymak gerekirse; birincisi, **çökmekte olan hegemonyasının çöküş sürecini durdurmak; ikincisi, dünya proletaryası ve emekçi halklarına, sosyalist ülkeleri de kapsayacak biçimde gözdağı verme politikasını gösterebiliriz.**

Dünya işçi sınıfı ve emekçi halkları arasında devrimci dalga büyük bir ivme kazanıyor; devrimci durum giderek olgunlaşıyor, derinleşiyor. Ayaklanmalar dünyanın dört bir tarafına yayılmış. ABD emperyaliz-

minin meydan okumalarla karşılaştığı işte böylesi koşullarda ABD için askeri ve mali gücünü göstermek; hedef aldığı ülke ve iktidarlara boyun eğdirebileceğini pratik olarak kanıtlamak yaşamsal bir önem kazanmaya başladı.

Venezuela'da sosyalizm eğilimli halkçı iktidar kuran Chavez'i, arkasından Maduro'yu böyle hedef tahatasına koyması; bu ülkede ABD kuklası birini iktidara taşımak için yirmi yıldır çabalaması işte bunun içindir. Bütün bu çabalardan hiçbir sonuç alamaması ABD emperyalizmini daha da saldırganlaştırıyor. Çünkü **sonuç alamadıkça Latin Amerika ülkeleri üzerindeki güce dayalı caydırıcılığı etkisini yitiriyor, Latin Amerika ülkeleri üzerindeki hegemonyası aşınıyor.**

Tam da bu nedenle, şimdi Venezuela'nın sosyalizm eğilimli halkçı iktidarı ve onun lideri Nikolas Maduro'nun ABD emperyalizmine karşı koyuşu, direnişi sadece Venezuela için değil ama bütün dünya işçi sınıfı, ezilen halkları ve sosyalist devletler için, örneğin Küba için direniş anlamına gelmektedir.

Başka bir ifadeyle, Venezuela ve Başkan Maduro, bugün hepimiz için direni-

Bu saflaşmada Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı, emekçi halkları, gençliği Venezuela hükümeti ve Maduro'nun yanında yer almalıdır; çünkü ABD emperyalizmine karşı verilen bu savaş, bizim de savaşımızdır!

haklarımızı, barışımızı, hayatımızı ve egemenliğimizi savunmak için' gideceğini söyledi. 1973 yılında Şili Devlet Başkanı Salvador Allende, kendisine karşı düzenlenen ABD destekli darbeye karşı işçileri silahlandırmada başarısız oldu; tarihçiler bu kararın ölümcül bir hata olduğu konusunda hemfikir. Ülkeyi iç ve dış tehditlere karşı savunmak için yemin etmiş sivil milislerin içinde sekiz milyon Venezuelalı yer alıyor."

Venezuela hükümeti ve lideri Maduro, şimdi her gerçek halk devriminin, her gerçek halk iktidarının yapması gereken şeyi yapıyor ve **işçi sınıfını, emekçi kitleleri, yoksul halkı ve gençliğini silahlandırıyor**. Venezuela iktidarının bu eylemi, onun sosyalizme doğru kararlı yürüyüşünün bir ifadesi olarak ele alınmalı. Zira, işçi sınıfının, halk kitlelerinin tepeden tırnağa silahlandığı, silahlı eğitimden geçtiği topraklarda burjuvazi kolay kolay bir kez daha egemen olamaz.

ABD emperyalizmi, eğer topyekun savaş göze alır ve saldırırsa bu sadece Venezuela halkçı iktidarının ve Maduro'nun savaşı değil, dünya işçi sınıfının, emekçi halklarının, sosyalist devletlerin ve emperyalizme karşı savaşan devletlerin savaşı olacak. Rusya, ABD'nin Venezuela üzerinde kazanacağı bir zaferin ne anlama geleceğini bilerek Maduro ve hükümetini bütün gücüyle destekliyor. **Sosyalist Küba, Nikaragua, Kolombiya gibi Latin Amerika'nın emperyalizme karşı duran ülkeleri Venezuela hükümetini ve Maduro'yu destekliyorlar.**

Bu saflaşmada Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı, emekçi halkları, gençliği Venezuela hükümeti ve Maduro'nun yanında yer almalıdır; çünkü ABD emperyalizmine karşı verilen bu savaş, bizim de savaşımızdır!

Ya komün ya hiçbir şey!
Venezuela kazanacak!
Zafer Venezuela halkçı iktidarının olacak!

yor. Dolayısıyla Venezuela işçi sınıfı ve emekçi halklarının, halkçı iktidarının savaşı hepimizin, dünya işçi sınıfı ve emekçi halklarının savaşı olmak durumundadır.

ABD emperyalizminin saldırganlığına karşı ilk cephe hattı Rusya ordusu tarafından Ukrayna faşizmine karşı savaşta oluşturuldu. Orada, Avrupalı emperyalistlerle birlikte NATO ve ABD durduruldu ve şimdi büyük bir hezimeteye doğru sürükleniyorlar. **Venezuela, ABD saldırganlığının durdurulduğu ikinci bir cephe hattı olmaya aday.** ABD emperyalizmi, Venezuela'ya karşı topyekûn bir savaş başlatma kararı alır ve başlatırsa bu savaştan "zafer"le çıkmadan, başka bir ülkeye karşı savaş başlatma cesareti bulamayacaktır.

Peki, ABD emperyalizmi, Venezuela'ya karşı topyekûn bir savaş başlatma kararı alır ve bu savaşı başlatırsa, savaştan zaferle çıkabilir mi? Düşünceleri emperyalist propagandanın etkisi altına alınanların bu soruya "evet çıkar" yanıtını vereceklerini tahmin etmek güç değil. Dünya işçi sınıfının, emekçi halklarının gücüne güvenmeyenlerin başka bir sonuca ulaşmalarını beklemiyoruz.

Fakat böylelerinin yanıldığını söylemeliyiz. Birleşmiş, örgütlü ve silahlanmış bir halk yenilmez. Tarihte bunun sayısız örneğini gördük. Vietnam, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti gibi örnekler verip tarihin derinliklerine gitmeye gerek yok. Daha yakın zamanda, iki-üç ay önce dünya halkları siyonist İsrail'i ve hamisi ABD'yi durdurmadılar mı? Trump, bu

saldırgan adam, siyonist "İsrail'i biz durdurmasaydık, dünya onu durduracaktı" diye itiraf etmedi mi?

Dünya işçi sınıfı ve emekçi halkları ile dünya burjuvazisi arasında; sosyalizmle kapitalizm arasında süregiden savaşın yeni cephesi, Venezuela'dır. Emperyalist saldırganlık ve dünya burjuvazisi, Avrupa-Asya topraklarında, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin aktif enternasyonal dayanışmasıyla Rusya ordusu tarafından durduruldu. Şimdi, ağır bir yenilgiden paçayı kurtarmanın derdindeler.

Venezuela, emperyalist saldırganlığın durdurulacağı ve yenilgiye uğratılacağı ikinci bir cephe olmaya aday. Bu cephede ya ABD tarafından hayata geçirilen emperyalist saldırganlık durdurulur ya da ABD, sıraya koyduğu Kolombiya dahil bütün Latin Amerika devletlerine boyun eğdirir.

"Ya komün ya da hiçbir şey" sloganıyla Venezuela emekçi sınıflarını, yoksul kitlelerini harekete geçiren halkçı iktidar ve Maduro, ABD saldırganlığını Venezuela işçi sınıfı, emekçi ve yoksul halklarına dayanarak durdurabileceğinin güçlü işaretlerini veriyor. Örneğin, yakın zamanda çıkan bir haberde, Maduro ve iktidarının hazırlıklarına ilişkin şunları okuyoruz:

"Devlet Başkanı Nicolas Maduro, olası bir ABD işgaline karşı işçileri silahlandırmak amacıyla ülke genelinde toplu tüfek dağıtımı emri verdi. Konuşmasında, silahların 'kıyılara, dağlara, şehirlere, köylere, ovalara, köylere, sınırlara, halk mahallelerine, hepsine,

Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatifi Kuruldu

Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatifi, 16 Kasım Pazar günü, İstanbul Beyoğlu'nda bulunan Önder Babat Kültür Merkezi'nde düzenlediği basın toplantısıyla kuruluşunu kamuoyuna duyurdu.

Basın toplantısına Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatifi bileşenlerinin yanı sıra sendikalar, siyasi partiler, demokratik kitle örgütlerinden temsilciler, milletvekilleri, sanatçılar olmak üzere çok sayıda kişi katıldı. Yoğun katılım sağlanan basın toplantısına gelenler salona sığmadı. İlk olarak dekorasyon metni okundu, ardından katılımcılar serbest kürsü şeklinde söz aldı.

Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatifi adına deklarasyon metnini Uğur Ok paylaştı.

İnsan onuruna ve yaşam hakkına sahip çıkan, insan hakları savunucuları, hukukçular, devrimciler, demokratlar, tutsak yakınları, sendikacılar, öğretmenler, gazeteciler, demokratik kitle örgütleri, akademisyenler ve öğrenciler olarak bir araya geldiklerini belirten Ok, "Bugün ülkenin dört bir yanında yükselen 'Y Tipi', 'S Tipi' ve 'Yüksek Güvenlikli' hapishaneler, sadece taş ve demirle değil; tecrit, hak gaspı, işkence, insanlık onurunu hiçe sayan iktidarın işkence merkezleri haline gelmiştir" diyerek buna karşı bir araya geldiklerini söyledi.

Zindanların, modern çağın sessiz işkence merkezleri, insanı toplumdan, güneşten ve hayattan koparan beton kuyular haline getirildiğini, insanların tek kişilik hücrelerde gün ışığına, havaya, sese kapatıldığını, yalnızlığım, bir ceza değil, aynı zamanda insanlık dışı bir infaz yöntemi olduğunu vurgulayan Ok, "Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatifi, bu karanlığa karşı insan onurunu, yaşam hakkını ve dayanışmanın gücünü savunmak için kurulmuştur" dedi. Uğur Ok Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatifi olarak değerlendirme ve taleplerini de şöyle sıraladı:

*** İzolasyonu, tecridi, tretmanı ve hücre tipi infazı reddediyoruz.**

*** 'Güvenlik' bahanesiyle insan-**

İNİSİYATİFİN TALEPLERİ

*** Kuyu Tipi Hapishaneler kapatılsın!**

*** Tutsaklara yönelik izolasyon politikaları son bulsun!**

*** Bağımsız insan hakları kuruluşları hapishaneler de denetim yapabilsin!**

*** Adalet Bakanlığı, iktidarın suç ortaklığından çıkıp halkın önüne hesap vermeye zorlanmalıdır!**

ları toplumdan, güneşten, sesten koparan her türlü hapishane mimarisine karşı çıkıyoruz.

*** 'Kuyu Tipi' hapishanelerinin derhal kapatılmasını; burada tutulan tutuklu ve hükümlülerin insanca koşullara sahip yerlere naklini talep ediyoruz.**

*** İnsan hakları kuruluşlarının, baroların, tutsak ailelerinin ve sivil toplum örgütlerinin bu hapishaneler de bağımsız denetim yapabilmesinin önünün açılmasını istiyoruz.**

Bu zindanlarda yalnızca devrimciler, siyasi tutsakların değil; düşüncesini yazan gazeteciler, öğrencisini koruyan öğretmenler, hakkını arayan sendikacılar, barış isteyen akademisyenler ve özgürlük talep eden gençlerin de tutulduğunu belirten Ok, Kuyu Tiplerinin yalnızca cezaevleri değil, iktidarın korkusunun ve toplumu susturma politikasının somut örneği olduğunu söyledi.

İçeride yaşanan izolasyonun, kötü muamelenin, sağlık hakkı gasplarının, keyfi infaz yakmalarının tamamının Adalet Bakanlığı'nın bilgisi

dahilinde olduğunu, bakanlığın sadece yaşanan sorunların bir parçası değil, tutsaklara yönelik işlenen suçların doğrudan faili olduğuna işaret eden Ok, Adalet Bakanlığı'nın bugün halkın adalet talebine değil, iktidarın bekasına hizmet etmekte olduğunu ve onun politikalarını hukuk kılıfına büründürmekte olduğunu vurguladı.

"Kuyu tipi hapishaneler, toplumu sindirmenin, muhalefeti susturmanın ve halkın örgütlü gücünü kırmanın aracıdır. İktidar, işçiden öğretmene, kadından gazeteciye, öğrenciden akademisyene kadar herkese 'sus, yoksa sıra sende' mesajı vermektedir" diyen Ok, bu sistemin halkın korku içinde sessizleşmesini istediğini fakat bu ülkenin halkının, en karanlık zamanlarda bile direnmeyi bildiğine ve devam ettiğine işaret etti.

*** Kuyu Tipi Hapishaneler kapatılsın!**

*** Tutsaklara yönelik izolasyon politikaları son bulsun!**

*** Bağımsız insan hakları kuruluşları hapishaneler de denetim yapabilsin!**

* Adalet Bakanlığı, iktidarın suç ortaklığından çıkıp halkın önüne hesap vermeye zorlanmalıdır!

Açıklamanın ardından serbest kürsüde birçok katılımcı söz aldı. İlk sözü **DEM Parti Bitlis Milletvekili Hüseyin Olan** alarak, sistemin kendini korumak için F, M, T, S, R, Y tipi zindanlar inşa ettiğini, geçmişten bugüne zindanlardaki katliamların ve işkencelerin, sistematik hak ihlallerinin sürdüğünü söyledi.

Dışarıdakiler olarak, zindanlardaki tutsaklara sahip çıkmak ve onların sesleri olmaları gerektiğini vurgulayan Olan, bunun için bir araya gelmenin ve bu amaçla bir inisiyatif oluşturulmasının çok kıymetli olduğunu vurguladı.

TTB ve SES adına yapılan konuşmada kuyu tipi zindanların insan sağlığını tehdit ettiği, kuyu tiplerine itiraz etmenin sağlık emekçileri için de mesleki bir sorumluluk ve toplumsal bir görev olduğu dile ifade edildi.

İşçi Emekçi Birliği adına basın toplantısına gönderilen mesajda ise, "Kuyu tipi hapishaneler işçi sınıfı mücadelesine de saldırdır. Direniş tarihimizden güç alarak, saldırılara karşı direniş ve dayanışmayı büyütelim" denildi.

Yapı Yol-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Ergül Çiçekler ise 28 yıl tutsak olduğunu, Hayata Dönüş Katliamı sürecini yaşadığını ve 300 gün ölüm orucunda olduğunu belirterek "Devlet tarafından adı 'yaşatmak' olan bir müdahale ile sakat bırakılmışım, ayağa kalkmam on yılımı aldı" dedi.

Bu süreçte 120'den fazla kişinin hayatını kaybettiği, 600'e yakın kişinin sakat kaldığını ifade eden Çiçekler, "Bizi o zaman zindanlarda vuran devlet, şimdi mide kanamasından öldürüyor. Kafalarına vura vura öldürüyor. Hücrelere kapatarak öldürüyor. Bu da bir katliamdır" dedi.

Bu saldırıların yalnızca tutsaklara değil, halkların geleceğine dönük olduğunu söyleyen Çiçekler, "Eğer bir tutsak bir saat içeride kalıyorsa, birileri suç işliyor demektir" dedi.

Galatasaray Üniversitesi öğrencileri adına yapılan konuşmada ise zindanlar ve kuyu tiplerinin öğrenci gençlik için uzak bir realite olarak görülürken 19 Mart itibarıyla gençliğin de yaşadığı bir durum olduğunu belirterek, bu konuda verilecek mücadelede gençliğin yer alması gerektiği vurgulandı. Öğrenciler Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatifi ile dayanışma içinde olacaklarını ifade etti.

Suruç Aileleri İnisiyatifi adına yapılan konuşmada, "Bizlere düşen faşist iktidara karşı birleşerek, kuyu tipi hapishaneleri başlarına yıkmak. Kuyu tipi hapishaneler kapatılsın. Tüm devrimci tutsaklara özgürlük" ifadelerini kullandı. Suruç katliamı anmalarına katılan devrimcilerin de kuyu tipi hapishanelerde tutsak edildiğini hatırlatılarak "Suruç anmaları bir suç değil onurdur" denildi.

Etkinlikte aynı zamanda 3.kez tahliyesi engellenen devrimci tutsak Elif Yaş'ın avukatlarından Esra Ye-

Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatif Bileşenleri:

Alinteri, Devrimci Kurtuluş Platformu, Devrimci Parti, Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP), Kaldıraç Hareketi, Kızıl Parti, Komün, KÖZ, Mücadele Birliği, Proleter Devrimci Duruş, Partizan, Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri, SPOD, Partizan, Sosyalist Dayanışma Platformu (SODAP), Sosyalistler Partisi, Sosyalist Meclisler Federasyonu (SMF), Sosyalist Mücadele İnisiyatifi (SMİ), Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi (TDİ), Yeni Demokrasi Aileleri Derneği

şilova söz alırken, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği gibi inanç kurumları, sendikalar, sanatçılar da dayanışma mesajlarını ilettiler.

KİPTAŞ Şantiyesinde Kazanım

İstanbul Etiler'de bulunan KİPTAŞ şantiyesinde Yapı Yol-İş Sendikası üyesi işçiler ana firma MESA ve taşeron ASL şirketlerinin haklarını gasp etmeye çalışması nedeniyle 12 Kasım'dan itibaren eyleme başladı. İşçilerin şantiyede eylem yapması üzerine ödeme yapma sözü veren MESA-ASL, bunun üzerinden iki gün geçmesine rağmen sözünde durmadı.

13 Kasım günü Özel Okmeydanı Hastanesi'nde eylemde olan sağlık emekçilerine dayanışma ziyaretine giden işçiler, yeniden şantiyeye döndüklerinde içeriye alınmadılar ve polis zoruyla şantiyeden atıldılar.

İnşaat işçileri 14 Kasım sabahı mesai başlangıcında yine şantiye önüne geldi. İki gün önce işçilere ödeme sözü verildiğini fakat hiçbir ödeme yapılmadığını ve işçilerin şantiyeye alınmadığını belirten Yapı Yol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Adnan Akyol, "Burada yasa dışı iş yapıyorlar. İşçilerin sigorta primlerini asgari ücret üzerinden yatırıyorlar. Ve ücretlerini gasp ediyorlar. İşçi sağlığı iş güvenliği önlemleri sıfır. Hiçbir önlem yok. Ama işçi hakkını talep etmeye geldiğinde yasadışı bir şekilde sokağa atabiliyorlar. Bütün yasaları çiğniyorlar. Çünkü alçaklar. Bu alçaklığa KİPTAŞ da İstanbul Belediyesi de uyuyor" diye aktardı.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi yetkililerine seslenen Akyol "Şimdi buradan İstanbul Belediyesi'ni uyarıyoruz. KİPTAŞ'ı uyarıyoruz. Bugün olumlu bir sonuç olmazsa, arkadaşlarımızın hakları verilmezse, hepinizin kapısının önüne geleceğiz" dedi.

Akyol ayrıca, MESA-ASL şirketlerinin işçilerin haklarını gasp etmek için oyalamaya şantiyeden atarak göndermeye çalıştığını, ne KİPTAŞ ne de İBB 'nin işçilerin çalışma koşulları ve ücretlerinin ödenmesiyle ilgilenmediğini belirtti.

KİPTAŞ şantiyesinde işçilerin çalışma koşulları da çok ağır. Ölümle burun buruna çalışmak sıradan hale getirilmiş. Şantiyede hiçbir işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemi alınmadığını belirten işçiler, buna dair en ufak ta-

lep ve itirazda ise hakarete, küfürlere maruz kalıyorlar.

İşçiler şantiyelerde en ağır koşullarda çalışıp en kötü koşullarda barınmak zorunda bırakılırken, hayatlarında her türlü hakaret, tehdit ve aşağılama da hiç eksik olmuyor.

Sendika, akşam saatlerinde MESA-ASL ve işçi temsilcilerinin yaptıkları görüşmede anlaşmaya varıldığını, yarın arabulucunun gelerek gerekli işlemleri yapacağını ve eylemin sonlandırıldığını duyurdu. Yapı Yol-İş Sendikası, ödemelerin yapılmaması veya işçiler aleyhine bir durum oluşması halinde eyleme devam edeceklerini vurgulayarak "Direnen işçi arkadaşlarımıza ve destek veren dostlarımıza teşekkür ederiz" dedi.

Süt Kuzusu İşçileri 79. Gününde

İzBB'de "Süt Kuzusu" projesi kapsamında çalışırken güvenlik soruşturmasının 'olumsuz' gelmesi sebebiyle işten çıkarılan işçiler, 17 Kasım günü Kültürpark içerisinde bulunan 3 No'lu Belediye Holu önünde eylem yaptı.

İşçiler adına konuşan Nihat Çakır "Süt Kuzusu" projesi kapsamında yıllarca belediyede çalıştıklarını, İzBB'nin projeyi kendi bünyesine almasıyla birlikte İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Cemil Tugay tarafından İz-Enerji bünyesinde görev yerlerinin belirleneceği sözünün verildiğini be-

lirterek "Bizlere Sosyal Hizmetler ve Yardımlar Şube Müdürlüğü'nde şoför kadrosu tanımlanmıştı. Ancak o günden bugüne tam 7 aydır bekletiliyor. Bu süreçte ev kiraladığımız birikti, geçim sıkıntısı nedeniyle günlük işlerde çalışmak zorunda kaldık. Sigortasız işlerde çalıştığımız için eşimizin, çocuklarımızın sağlık sorunlarında mağduriyet yaşadık. Tüm İzmir'de çocuklara süt dağıtırken kendi çocuklarımıza süt götüremez hale getirildik" dedi.

İşbaşı yapmayı beklerken telefonla aranarak olumsuz dönüş aldık-

larını söyleyen Çakır, "O an dünyamız başımıza yıkıldı. Üstelik bizimle aynı yerde çalışan 28 kişi işbaşı yapmışken, hiçbir yüz kızartıcı suçumuz olmamasına rağmen yalnızca bize olumsuz denmesi adaletsizliği daha da görünür kıldı" dedi.

Çakır, güvenlik soruşturmasının olumsuz gelmesine ilişkin kamuda çalışmaya engel suçların TCK'nın 53. maddesinde belirtildiğini, kendilerinin bu suçlardan hiçbirine dair kayıt ve cezası bulunmadığını belirterek "Buna rağmen güvenlik soruşturmamızın 'olumsuz' gelmesi, üstelik yıllarca aynı kurumun içinde çalışmış kişiler olarak bu sonucun ortaya çıkması, büyük bir çelişki ve ciddi soru işaretleri yaratmaktadır. Sosyal demokrat bir belediyenin, kendi emekçilerine karşı böylesine duyarsız kalması; dahası, eylemde olan bizlere tuvalet dahil en temel ihtiyaçlarımızın dahi yasaklanması, kabul edilemez bir durumdur" dedi.

İşe iade hakkı ve insanca yaşam için mücadele ettiklerini belirten işçiler, mesai saatlerinde Kültür Park içinde döviz ve pankartlarını açarak eylemlerini sürdürüyor.

Özel Okmeydanı Hastanesi Emekçileri Eylemde

Özel Okmeydanı Hastanesi'nde çalışan emekçiler "deprem riski nedeniyle güçlendirme yapılacak kapatılıyor" denilerek 10 Kasım sabahı ücretsiz izin dayatmasıyla kapının önünde konuldu.

Yaklaşık 200 sağlık emekçisi ne olduğunu bile anlamadan bir anda işsiz kaldı. Üstelik bir çoğu uzun yıllardır çalışıyordu. Aylardır maaşları düzensiz yatmış, son iki aydır hiç ödeme yapılmamış buna rağmen çalışmaya devam etmişlerdi. Fakat hastane yönetimi kısa bir açıklamayla üstelik ne maaş ne tazminat ödemedi, bir ödeme planı dahi sunmadan işçileri kapı önüne koyuvermişti.

Özel Okmeydanı Hastanesi emekçileri bir anda alınan kararla maaşlarının ve tazminatlarının ödenmesi talebiyle hastane önünde eyleme geçti.

15 Kasım günü, çoğunluğu kadın olan ve uzun yıllardır çalışan sağlık emekçileri ile eylem sürecini konuştuk.

Merhaba sizi tanıyabilir miyiz?

Ben Özel Okmeydanı Hastanesi emekçilerinden Kader Güneşdoğdu, Radyoloji Teknisyeniyim.

Hastanenin kapatılması ve işinize son verilmesi sürecini aktarır mısınız?

10 Kasım, Pazartesi günü arkadaşlarımız hastaneye geliyorlar. Hastanede deprem riski nedeniyle güçlendirme yapılacağını bu nedenle kapatılacağını söylüyor yöneticiler. Bunu sözlü olarak ifade ediyorlar. Bu arkadaşlarımıza mutfakta toplantı yapılarak mali müşavir tarafından söyleniyor. Ve hemen akabinde insanlar dışarı çıkarılıyor.. Yani 'Artık kapattık' diyorlar ve bir de ücretsiz izne zorlanıyorlar.

Ne kadar sürecek bu ücretsiz izin ve haklarınızı alacağınıza ilişkin bir belge verildi mi?

İki ay süreyle deniyor ama buna dair hiçbir netlik yok. Bir de ücretsiz izne zorlanıyoruz.

Eyleme başlamanız nasıl gelişti?

Biz hemen birbirimizle haberleştik ve bütün arkadaşlarımız tepki gösterdi. Paramızı kimden alacağız? Nasıl olacak? Biz ücretsiz izne çıkmıyoruz. Kesinlikle kabul etmiyoruz dedik. Bu toplu tepkimizin ardından bize küçük bir kağıt verdiler, hiçbir resmiyeti olmayan bir kağıt verdiler. Hiçbir şey ifade etmiyor. Sadece 21 Kasım'da maaşlarınız sonrasında ise tazminatlarınız ödenecektir şeklinde bir not ve bir

kaşe. Fakat şöyle de bir durum var. Biz iki aydır maaşlarımızı alamıyoruz zaten. Daha öncesinden de 7-8 aydır maaşlarımız düzgün yatırılmıyordu. Çok geç yatırılıyordu, eksik yatırılıyordu. Bu duruma topluca tepki gösterince antetli kağıtlara yazarak verdiler. Fakat bu da bizim için güven verici bir evrak değil. Sözlü taahhütte bulunmaları bize haklarımızın ödeneceği güvencesini veremez. Güven uyandıran bir durum yok ortada.

Hastane açılacak mı tekrar bu konuda bilginiz var mı?

Aktardıklarına göre tadilat iki ay sürecek sonrasında açılacak. Bize de "Şimdi çıkışlarınızı veriyoruz. Ama hastane açıldığında tekrar sizinle görüşme yapacağız devam etmek isteyen arkadaşlarımızla çalışmaya devam edeceğiz" denildi. Fakat bu bizim için bir şey ifade etmiyor şu anda. Öncelikle haklarımızın ödenmesini istiyoruz. Çalışma konusunu zamanı geldiğinde konuşuruz diye ifade ettik. Ve topluca tepki vermemiz üzerine iki gün içerisinde bir maaşımız ve mesailerimiz yatırıldı.

Burada sendikal bir örgütlenme var mı? Bu süreci nasıl yürüttünüz?

Burada bir sendikal örgütlenme yok. Fakat DİSK yönetimi ve koordinasyonu ile görüştük. Dev Sağlık İş Sendikası'ndan yönetici arkadaşlar geldiler. Durumu onlarla değerlendirdik. Bizi haklarımız ve hukuki süreç konusunda bilgilendirdiler ve avukatlarla süreci takip etmek üzere program yaptık. Herhangi bir konuda sorumluluk olursa da onlarla konuşuyoruz. Avukatlarımız aracılığıyla arabulucular belirlendi. Ve arabulucularla görüşme süreci başlayacak.

Bizim talebimiz haklarımızı alabilmek. Haklarımızı için buradayız. Haklarımızın yenmesine izin vermeyeceğiz dedik ve direniyoruz.

Beş gündür gündüzlü-geceli buradasınız, bundan sonra nasıl geçecek sizin için süreç?

Evet, arkadaşlarımızla bir plan yaparak gündüzlü geceli buradayız. Bizim talebimiz haklarımızı alabilmek. Haklarımızı için buradayız. Haklarımızın yenmesine izin vermeyeceğiz dedik ve direniyoruz. Son olarak 180 civarında kişi çalışıyorduk. Son zamanlarda işe giriş çıkışlar çok oluyordu. Sayı 180-200 arasında değişiyordu. Biz haklarımızı alıncaya kadar eyleme devam edeceğiz.

Hastanede çalışma koşullarınız nasıldı bu konuda da sıkıntılar yaşıyor muydunuz?

Çalışma koşulları açısından pek sıkıntı yaşamıyorduk. Bir çoğumuz uzun yıllardır burada çalışıyor. Bir sorun olduğunda birbirimize destek olarak çözüyorduk. Fakat son süreçte çok fazla işe giriş çıkışlar olmaya başladı. Yeni girenler maaş alamayınca çıkmaya başladı. O zaman da tabii bizim iş yükümüz artıyordu. Ama yıllardır birbirimizi tanıyan insanlar olarak bir şekilde idare ediyorduk.

Bir de sigortaları farklı göstermişler işkolu anlamında, bunu da sonradan öğrendik. Temizlik elemanını başka bir departmanda göstermiş vs. Çalışma koşullarımız ağır aslında ama bütün hastanelerdeki gibi. Uzun yıllardır burada çalışıyor olmanın avantajı var zorlandığımızda birbirimize destek oluyoruz. Bu şekilde devam ediyorduk.

Hastane tekrar hizmet vermeye başlarsa çalışır mısınız?

Şimdiden bunu net olarak söylemek pek mümkün değil, ama hastane yönetimi bunu bu şekilde yapmayabilirdi. Bizi önceden bilgilendirebilir ve bu sürece ilişkin bir plan çıkarılmasını sağlayabilirdi. Bizim işimizi bırakmak gibi bir niyetimiz yoktu. Bundan sonrası için ne olur bilemiyorum. İşe alırlar mı, hangi şartları öne sürerler bir şey söylemek zor. Ama yıllardır bu hastanede kendi semtimizde çalışıyoruz başka bir yerde iş aramak da istemeyiz elbette.

Hastanenin kapanması buradan sağlık hizmeti alanları da, tedavi görenleri de etkileyecek bu konuda ne düşünüyorsunuz? Ya da hastane yönetimi bu konuda bir bilgilendirmede bulundu mu?

Bizim tepkimizin bir nedeni de bu sağlık hizmetinin aniden kesilmesi zaten. Yani aslında bir halk sağlığı sorunu çıktı ortaya. Biz yıllardır bu hastanede çalıştığımız için sağlık hizmeti almaya gelenlerin durumlarını biliyorduk. Ve elimizden gelen kolaylığı ilgiyi gösteriyorduk. Sadece çalışmıyorduk, insanlara dokunuyorduk. Bir hastanın parası mı yetmedi, ödemede kolaylık sağlıyorduk. Ya da biz karşılıyorduk. Ben bu mahallenin insanıyım, emekçiyim benim emekçi halkım da parası yoksa da tedavi olabilsin. Biz böyle düşünerek hizmet veriyorduk. Buraya gelen hastaların tavsiyeleri üzerine çok sayıda insan da bu hastaneyi tercih ediyordu. Bir de özel sağlık hizmetini savunmak amacıyla söylemiyorum, ama burada sağlık hizmetleri emekçi insanlar için daha uygun ücretlerde veriliyordu. Bir de uzun zamandır çalışanlar olarak elbette semtimizin insanların nitelikli sağlık hizmeti alma-

sı için de özen gösteriyorduk. Buradan sağlık hizmeti alanlar için de ciddi bir sorun ortaya çıkmış oldu.

Sizin için iş yeriniz aynı zamanda mahallenizin bir parçası olmuş, bu yönüyle de sizi etkiledi mi?

Etkilemez mi? Hepimizi etkiledi çünkü bizler bu semtin, mahallenin çocuklarıyız. Burda büyüdük, burda yaşıyoruz, burda çalışıyoruz yıllardır. Semtin emekçilerine sağlık hizmeti veriyoruz, onlara dokunuyoruz yardımcı olmaya çalışıyoruz. Bizim için sadece bir işe gelip çalışmak değildi. Nitelikli bir sağlık hizmeti verirken insanlara da dokunmaktı. Gerçekten hayatımızın bir parçası haline gelmişti. Sanki böyle bir evimiz yıkılmış gibi bizi oradan çıkarmışlar gibi... Tam anlatamıyorum ama öyle bir şey hissediyoruz haliyle...

Merhaba sizi tanıyabilir miyiz? Siz işten çıkarıldığınızı nasıl öğrendiniz?

Merhaba ben Uğur Balık. Hastanede gece vezne görevlisiyim. Ben de dahil bir kısmımız arkadaşlarımızın attıkları mesajla çıkarıldığımızı öğrendik. Ve hemen hastaneye geldik. Arkadaşlarımızla bir araya geldik. Bir temsilciler meclisi oluşturduk ve temsilci arkadaşımız mali müşavirle, yönetimle üst katta yönetim odasında görüşmeye başladı. Yönetime söylediğimiz şey şuydu: "Bu art niyetli bilinçli yapılmış bir şey. Teknik ekibe bilinçli olarak hasar gösteriliyor. Bir tavan alçıpanı sökülerek su geçişini olan bir yerden aslında herkes tarafından bilinen döküntü oluşmuş bir alanın çekimini yapıp yöneticiler Can Öztürk ve Seçim Öztürk'e gönderiliyor bu görüntüler. Nasıl oluyorsa hemen bir tadilat kararı alınıyor ve 15-20 dakika içerisinde yönetim kurulu kararıyla doktorların iş akti fesh ediliyor. Personele ise '2 aylığına ücretsiz izne çıkıyorsunuz' deniyor.

Deprem riskine karşı güçlendirme tadilatı yapılacağı iddiasının gerçekliği var mı?

Gerçekliği yok. Deprem riskine karşı tadilat yapılabilmesi için karot alınması ve bir takım işlemlerin yapılması gerekiyor. Ve bunun resmi bir

kurum tarafından yapılması gerekir. Ama burada böyle bir süreç işletilmedi. Sadece bir teknik ekibin, kendisine verilen görev doğrultusunda bilinçli şekilde hasar göstermesi. Bir anlamda hastane yönetiminin danişıklı dövüşü bu.

Güçlendirme tadilatı sırasında da tüm hizmetler devam edebiliyor demek ki?

Hayır hiçbir şekilde hiçbir birimin hizmetinde aksama olmadı, hepsi çalıştılar. Çünkü bu fiziki kapasite mevcut ve yapılabilir. Yani tadilat yapılabırsa yine aynı şekilde uygulanabilirdi. Bizim tepkimiz bunun tamamen keyfi bir şekilde yapılmasına. Hastane yönetiminin hissedarlarının, Şafak Grubunun özellikle art niyetli aldığı bir karar olduğunu düşünüyoruz. Bu durumdan dolayı rahatsızlık duyduk açıkçası.

Siz hep birlikte karar alıp tepki gösterdiğinizde nasıl karşıladılar?

Onların bizden beklemediği bir şeydi açıkçası. Biz maaşlarımızı, kıdem ve ihbar tazminatlarımızı zamana yaymaya çalıştık. Geç ödenen iki buçuk-üç aydır ödenmeyen maaşlarımızın ödenmesini istedik. Bir gün sonra maaşlarımızın bir kısmı yatırıldı. İlk ödenmeyen yani eylül ayı maaşlarımız yatırıldı. Kasım'ın 20'sine kadar da ekim maaşlarımızın ve mesailerin bir kısmının yatacağı söylendi.

Hastane çalışmaya başladığında tekrar çalışabilecek misiniz bu konuda bir bilgi verildi mi?

Arabulucu vasıtasıyla ödeme işlemleri tamamlandıktan sonra tek tek çağrılarak görüşme yapılacağı söylendi. Biz de bunu kabul etmediğimizi söyledik. Çünkü buranın dokusu, dinamiği bambaşka. Özel Okmeydanı Hastanesi, Şafak Gruplaştıramayan bir hastanedir. Şafak grubunun bünyesindedir ama diğer hastanelerdeki gibi bir işleyişi bir kadro yapısına sahip değildir. Buradaki herkes bu semtin bu mahallenin insanıdır. Omurgası farklı, yani yapısal olarak da biz farklı bir omurgaya sahibiz. Sorgulayan ideolojik, kültürel, sosyo-ekonomik, ülke koşullarını çok rahat tartışabilecek yapıya sahip insanlarız. Çalışanlarımızın neredeyse tamamının eğitim seviyesi ciddi anlamda yüksektir.

Hastane yönetimine karşı hemen bir toplu bir tepki vermeniz kolay olmuştur sanırım?

Elbette burada böyle bir insan dokusunun olması birbirimizle güçlü bağlarımızın olması organize olmamızı sağladı.

Bu döneme kadar şu soru işareti olabilir insanların aklında, şimdiye kadar neredeydiniz dediklerinde bizim şöyle bir temel problemimiz vardı ya da yaklaşımımız vardı.

Bizim birim sorumlularımızın, departman sorumlularımızın ve alan

sorumlularımızın yönetimle, müdürle, yönetimle ve hastane yönetiminden Can Bey ve Seçim Bey ile görüştüklerinde biraz idare etsinler, fedakarlık gösterebilirler, ödeyeceğiz dediklerinde bizim bunu kabul etmemizin nedeni bize bu dönüşü yapan arkadaşlarımızı duyduğumuz saygıdan ötürüdür. Onları yönetimle kendi taleplerimiz arasında bırakmak istemediğimiz içindir. Birbirimizi idare eder durumda olmamızdır. Yoksa bu kadar zaman hiç kimse beklemezdi.

Çünkü inanın burada çok zor zamanlar geçiren arkadaşlarımız oldu. Evine haciz gelen, farklı sıkıntılar yaşayan, işi bırakmak zorunda kalan arkadaşlarımız oldu. İnsanlar yaşamını idame ettirmek zorunda sonuçta. Ve saygı duyduk bu arkadaşlarımıza bir şekilde ailenin ihtiyaçlarını karşılamak, geçimini sağlamak zorundalar.

Hacze uğrayan, farklı uygulamalarla sıkıntı yaşayan, hatta görevi bırakmak zorunda kalan...

Beş gündür haklarınız için buradasınız süreç nasıl devam edecek?

Evet, beş gündür haklarımız için buradayız. Daha önce burada çalışıp ayrılmış olan arkadaşlarımız gelip destek veriyorlar. Biz Şafaklaştıramadıkları bir grubuz ve bundan rahatsızlık duyuyorlar. Halen o arkadaşlar bile yanımıza gelip destek veriyorlar.

Bir sebep de bu olabilir mi hastaneyi kapatmakta?

Yok, o belki ideolojik ya da farklı bir neden olabilir ama burası para kazanan, kar marjı yüksek bir hastane. Şafak grubu içerisinde en yüksek gelir elde ettikleri hastanelerden birisi burası. Bu bölgenin halkı çok iyi bilir ki burada sunulan hizmet niteliği A sınıfı hastanelerden daha niteliktedir.

Hizmet sunan arkadaşların niteliği diğer hastanelerden vasıf olarak daha yüksektir.

Çünkü insanlar semtin insanları, burada doğmuş hemşire arkadaşımız var, burada hemşirelik yapıyor. Dolayısıyla gelen zaten mahallesinin insanı. Mahallesinden tanıdıkları insanlar.

Daha önce aldığı hizmetten memnun kalan insanlar, yani kulak misafiri olan, birisinin memnuniyetini duyan insanlar buraya geliyor. Kendi içerisinde bir dinamik dönüştürüyor.

O dönüş yani memnuniyet farklı bir dönüş sağlıyor hastaneye. Burası 22 yıllık bir kurum. Yani temelleri olan bir hastane yeni bir yer değil. Daha önce yoksul insanlara ciddi anlamda yardım edilmiş, ücretsiz hizmet sunulmuş hatta farklı ekonomik katkılar da sağlanmış bu çevrenin yoksul insanların sağlık hizmeti alabildiği bir yer olmuş. Bu hastane Okmeydanı ve Beyoğlu bölgesindeki birkaç önemli hastaneden birisidir.

DİSK ve Dev Sağlık İş Sendikası ile nasıl bağlantı kurdunuz?

Kapatma kararını duyar duymaz irtibatı olan arkadaşlarımız DİSK'e ulaşarak durumu aktardı. Yaklaşık yarım saat 40 dakika içerisinde DİSK'ten arkadaşlar bizim arkadaşlarla buluştu.

Sendika temsilcileri avukatlarıyla beraber geldiğinde bizimle bir görüşme yaptılar durumu öğrenmek istediler durumu izah ettikten sonra yanımızda olduklarını belirttiler sürecin nasıl ilerleyeceği konusunda yardımcı olacaklarını da belirttiler.

Biz de bunu memnuniyetle karşılayacağımızı ifade ettikten sonra burada bizlerle arkadaşlar arasında hemen seçilen bir komisyon oluştu onlarla oturduk konuştuk ne yapabiliriz diye.

Bizim elimizi güçlendiren, belki bir anlamda yöntem gösteren arkadaşlar oldu.

Daha önce sendikal bir örgütlenme ya da bu konuda bir deneyim yok değil mi?

Evet. Burada çalışan yani kapı önüne bırakılan hiçbir çalışan daha önce bu süreci yaşayan arkadaş değil. Ne yapacağını da bilemez. İlk defa başına geldi. Birçok arkadaş şu anda bile yani 20 yıldır burada çalışan arkadaş var. İleri yaştaki personel hizmetli var. Arkadaşlarımızın ifade ettiği şey ilk defa 'sendika' diye bir şey duyuyoruz oldu. Yani bu sendikaların ismine bile yabancı olan arkadaşlar var. Tamam politik bir süreç ama sendikalar bu tür işlemleri yapıyor mu yapamıyor mu başına geldiği zaman anlıyor.

Sağolsunlar, DİSK temsilcileri geldi. Vekil avukatları geldi. Yoğun ve güçlü bir çaba gösterdiler. Biz her ne kadar burada gece gündüz duruyorsak onların telefonu bize 24 saat açık. İstediklerimiz saat onlar ulaşıyor bize. Bir gelişme olduğu zaman danışabiliyoruz. Her türlü fikir konusunda da kafamızdaki soru işaretlerine çok net ve açık bir şekilde ifade ediyoruz. Onlar yardımcı oluyor.

Yeni Şafak grubunun ya da Şafak hastanelerinin rahatsız olduğu temel konulardan biri güçlü, omurgalı bir duruş, örgütlü ve sistemli bir adım atmanın karşısında bocaladılar.

Daha önce kapattıkları, lav ettikle-

ri, tasfiye ettikleri birçok hastane aynı durumla karşılaştı. Fakat hiç birinde böyle bir tepkiyle karşılaşmadılar. Mağdur oldu yani çalışanlar. Bu kurumlarda 1500 belki 2000 kişi mağdur edildi. İnsanları aylarca beklettiler ve herhangi bir refleks görmediler. Bu onları cesaretlendirmiş olabilir. Bunlara da aynı şeyi yaparız diye düşünmüş olabilirler. Açıklarız, ikna olurlar, şu parayı kabul ederler, bunu kabul ettikten sonra çekip giderler gibi bir intiba oluştu büyük ihtimalle onlarda.

Ama aynı saatlerde mali müşavirlerinden Seçim beye kadar, gece amirimizle görüşen sorumlularına, müdürlerine kadar aynı tepkiyi duyunca son derece rahatsız oldular ve hiçbir şekilde toplu görüşmek istemiyoruz, tek tek hak edişlerini ödeyeceğiz gibi yuvarlak cümlelerle iknaya çalıştılar.

Alacağı olanları çok cüzi bir miktara ikna edip insanları bıktırma noktasına götürmek istiyorlar.

Zaten yaklaşık 3 aydır maaşını alamayan insanlar borç içindeler, kredi, faiz hatta haciz derdindeler. Bir an önce paramı alayım derdinde olur diye düşündüler. Sonuçta buradaki herkesin durumu hakkında bilgileri var. O yüzden böyle güçlü bir refleks beklemiyorlardı. Güçlü duruş sergilediğiniz için rahatsız oluyorlar.

Bize destek veren milletvekilleri ikinci günden sonra konuyu meclise de taşıncaya iyice bocaladılar.

Aslında işten atılmalar yaşanıyor birçok hastanede. Son 10 yıldır hiçbir sağlık kuruluşu bu şekilde tepki ve refleks göstermedi. Ama bizim hastane kapatıldığında çok büyük reaksiyon ve tepkiye neden oldu.

Bir damla su, şu anda bir şelaleye dönmüş durumda daha da artmasından korkuyorlar. Buradaki birlik, beraberlik insanlara cesaret verir, umut verir ve harekete geçmelerine neden olabilir.

Bu süreci bir an önce taleplerimiz karşılanarak bitirmek ve tamamlamak istiyoruz. Var olan maaş ve mesailerimizin, kıdem ve ihbar tazminatlarımızın, hakedişlerimizin ödenmesini istiyoruz. Alıncaya kadar da burada olacağız.

Caracas Günlükleri -2

Komün: Sosyalizmin Temel Hücreleri

Chavez, 2009'da komünleri Venezuela sosyalizminin "temel hücreleri" olarak ilan etti, devrimin belkemiği olarak komün aracılığıyla sosyalizmi inşa etme projesini kurdu.

Venezuela'da devrimin en belirgin özelliklerinden biri iktidarı tabana yayabilmek adına kurulan ve ülkede çok sayıda olan komünlerdir.

Venezuela devrimi sosyalist iktidarı garantiye almak için taban örgütlenmelerini geliştirdi. Önce 2001'de Su Yönetim Kurulları, 2002'de Kentsel Arazi Komiteleri ve 2003'te Sağlık Komiteleri kurarak halkın yaşamını örgütlü hale getirmeye başladı. 2006'da Komünal Konseyler kuruldu. Ve Chavez, 2009'da komünleri Venezuela sosyalizminin "temel hücreleri" olarak ilan etti, devrimin belkemiği olarak komün aracılığıyla sosyalizmi inşa etme projesini kurdu. Aslında bu komün modeli, Venezuela yerli halkının yüzlerce yıl öncesindeki deneyimlerine dayanıyor.

Simon Bolivar Enstitüsü konferans programı boyunca birkaç komün gezisi de ayarlamıştı. İlk günümüzde ilk durağımız 23 Şubat İşçi Semtinde bulunan El Panal Komünü oldu. Burası bizim devrimci işçi emekçi mahallelerimize çok benziyordu. Komünün komutanı da 40'lı yaşlarında komünist bir kadın, Cira Pascual idi.

Komün, "Alexis Vive Kolektifi" tarafından kurulmuş. Kolektif adını, 2002'de Chavez'e karşı düzenlenen darbe girişimi esnasında Chavez'i ve Miraflores'i savunurken, mahallesinde karşı devrimci polislerin kur-

şunuyla 11 Nisan günü hayatını kaybeden Alexis González Revette adlı gençten alıyor. **Alexis'in göğsünde kurşunla yoldaşlarının yanına yaklaşarak söylediği "Yaşasın Devrim, mücadeleye devam edin, beni öldürdüler." sözleri kolektifin adına ilham olmuş; "Alexis Yaşıyor!"**

Komün Marksist ve anti emperyalist bir çizgide. Mahallenin devrimci taban örgütlerinden ve sembollerinden biri olan bu komün, yıllar içinde Venezuela'nın dört eyaletine yayılmış ve her biri devlet kurumları tarafından finanse edilen 14 küçük işletmeden oluşan bir yapıya dönüşmüş. Bu işletmeler arasında bir fırın, bir blok yapım şirketi, bir televizyon kanalı ve bir de et işleme fabrikası bulunuyor. Komünde bunun yanı sıra oluşturulan milis örgütlenmesi ile toplum güvenliğini de sağlıyorlar.

Komünler, işleyişleri ile kapitalizme alternatif bir yolun mümkün olduğunu gösteriyor.

Bizimle, müzik eşliğinde dans ettiğimiz komün restoranlarının önünde buluşan Cira yoldaş, otobüsümüzde yol boyunca komünler hakkında bilgiler verdi. Kısa süre sonra da komünün bir parçası olan Santa Rosa Mahallesi'ne gittik. Santa Rosa, birkaç on yıl önce bataklıklar çamurlar içinde bir gecekondu mahallesi imiş. El birliği ile bataklıkları kurutup evleri restore etmiş, ma-

halleri düzenlemiş ve komünal bir yaşama uygun hale getirmişler. Daha mahallenin kapısından (evet, mahallenin girişinde bir kapı var) girerken, kendinizi Şirinler Köyü'nde hissediyorsunuz. **Rengarenk boyalı evlerin duvarlarında minik tabelalar, orada kimlerin, hangi meslekten insanların yaşadığını gösteriyor. Terziler, müzisyenler, berberler, doktorlar... Her mesleğe ait bir oda bulabilirsiniz.**

Mahalle meydanında Komün yetkilisi bir kadın tarafından "La Burriquita" dansı ile karşılandık. Bu geleneksel "küçük eşek" dansı, eşeğe binmiş görünümü veren bir kostüm ve geleneksel müzik eşliğinde rengarenk, neşe dolu bir dans (Kısa bir internet araştırmasıyla, bu dansın atlar üzerinde topraklarına gelen İspanyol sömürgecileri hicvetmek için ortaya çıktığını öğreniyoruz). Ardından komün temsilcileri Santa Rosa'yı, tarihçesini, yaptıklarını anlatıyor. Chavez'in devasa bir resminin boyandığı küçük yönetim odasına giriyoruz ve ilk kahvelerimizi içiyoruz. Ve bundan sonra her gittiğimiz yerde, pet espresso bardaklarında tek yudumluk kahveleri içmek alışkanlık halini alıyor.

Daha sonra Santa Rosa'dan ayrılp büyük bir spor kompleksini andıran Halk Komünal Yönetim Salonu'na gidiyoruz. Etkinlik salonu, tiyatro salonu, toplantı salonu gibi alanları var. Ve Noel öncesi şimdiden süslenmiş. Rafları kitap dolu bir kütüphane ve çocuklar için bir robotik atölyesi... Sıvaları dökülen, eski sandalyelerin duvar diplerinde dizili olduğu bu binada çocuklar ve gençler bilimsel deneyler yapıyor.

Binanın dış duvarına süslü harflerle yazılmış yazı dikkatimizi çekiyor: "Barış ve Egemenlik için Halk, Ordu ve Polis Birleşiyor!" Bizlerin hiç tanıdık olmadığı kavramlar...

Ardından komünün et işleme tesisine gidiyoruz. Burada da komün temsilcileri yapılan işlemleri, üretilen ve paketlenen etlerin ülkenin dört bir tarafına kolektif olarak dağıtıldığını anlatıyor. Sonraki durağımız ise tekstil atölyesi...

Pazar günü olduğu için et işleme tesisi kapalıydı, bekçilerin dışında kimse yoktu. Ancak tekstil atölyesi işçileri geleceğimizden haberdardı ve bizi marşlar, sloganlarla yumrukla havada karşıladılar. Zaten atölyenin üretimlerini gün boyu görmüştük. Bizi karşılayan, gezdiren Komün üyelerinin her birinde "kahramanlar

**Bizi karşılayan,
gezdiren Komün
üyelerinin her birinde
"kahramanlar serisi"
(bu ismi ben koydum)
tişörtleri görmüştük.
Dünyanın dört bir
yanından devrimcilerin
resimlerinin basılı olduğu
tişörtler de, bu atölyede
üretilecek sayısız tekstil
ürününden biriydi.**

serisi" (bu ismi ben koydum) tişörtleri görmüştük. Dünyanın dört bir yanından devrimcilerin resimlerinin basılı olduğu tişörtler de, bu atölyede üretilen sayısız tekstil ürününden biriydi.

Oradaki yoldaşlar dünya devrim tarihine de hakimler. Günün ikinci eylemini, Filistinli efsanevi savaşçı Leyla Halit'in resminin de boyandığı komün duvarı önünde yapıyoruz.

Eylem, Anti Emperyalist Platform'un "¡Chávez vive, la lucha sigue!" (Chávez yaşıyor, mücadele devam

ediyor)", "¡Communa o Nada! (Komün ya da hiçbir şey)" pankartları ve örgütlerin flamaları açılarak sloganlarla başlıyor.

Peru Komünist Partisi Merkez Komitesi üyelerinden Fidel Andia Guzman, "Ben Simón Bolívar tarafından kurtarılan vatanım Peru'dan geliyorum" diyerek kendini tanıttı ve "Latin Amerika'da tarihi bir dönüm noktası olan Bolivarcı Devrim ile dayanışma bayrağını dalgalandırmak için" burada olduğunu söyledi.

Fransa'dan Komünist Yeniden Yapılanma Birliği Uluslararası Komitesi üyesi Camila Monge Pizarro da "Paris Komünü, proleter tarihindeki ilk sosyalizm denemesiydi. Her ne kadar acımasızca bastırılmış olsa da, mirası bugün Venezuela'da ve ziyaret ettiğimiz her komünada yaşıyor. El Panal sadece direnmekle kalmıyor, aynı zamanda halkın gücünü oluşturuyor, komünal bir ekonomi inşa ediyor ve işçi adaleti uyguluyor. Paris Komünü'nün yaşayan ruhu, Latin Amerika'nın merkezinde, Venezuela'nın kalbinde yeniden doğuyor." dedi.

El Panal Komünü yöneten Alexis Vive Vatansever Cephesi temsilcisi Robert Longa, "Bu sadece Venezuela'nın mücadelesi değil. Bu, dünya

çapındaki devrimcilerin mücadelesi, proleter enternasyonalizmin mücadelesidir. Bu, baskıcı ve katil imparatorluklara, dünyaya savaş ilan edenlere karşı mücadele, enternasyonalistlerin mücadelesi, proletaryanın mücadelesidir" dedi.

Galiçya Cumhuriyeti Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi Pablo Gomez Acevedo, Dünya Anti Emperyalist Platformu'nun "Komünler Aracılığıyla Birleşen Venezuela Halkı, Anti Emperyalist Direniş Savaşında Kesinlikle Zafer Kazanacaktır" başlıklı bildirisini okudu:

Sloganlarla süren eylemin ardından komün üyeleri ile birlikte etkinlik salonlarına geçildi. Önce Komün temsilcileri kısa bir karşılama konuşması yaptı, ardından tüm katılımcılar kendilerini tanıttı ve tüm dünyadan gelen katılımcıları selamladı. Yine minik bardaklarla içilen kahveler eşliğinde canlı müzik dinlendi ve sohbetlerle gün sona erdi.

Bir gün içinde yaşanan deneyimin yoğunluğu herkesi yormuştu. Yemeğin ardından yeni güne hazırlanmak üzere odalarımıza çıktık.

Devam edecek...

"Komünler Aracılığıyla Birleşen Venezuela Halkı, Anti Emperyalist Direniş Savaşında Kesinlikle Zafer Kazanacaktır"

"Şu anda, Komünler anti emperyalist direniş savaşının ve tüm halkın direniş savaşının temelini oluşturmaktadır. Halkın ve halk tarafından oluşturulan topluluklar olarak Komünler, Venezuela halkını ABD emperyalizminin baskı ve saldırganlığına karşı birleştiren merkezdir. Halkın hükümeti olan Komünler, milyonlarca milis üyesini tek bir çırpıda örgütleyen güçtür. Chávez'in 'Comuna o Nada (Komün ya da Hiçbir Şey)' sloganının gerçeği, savaş tehlikesini ilerleme fırsatına dönüştüren tüm halkın direniş savaşının ruhunda parıldamaktadır.

El Panal Komünü, tüm halkın direniş tarihinin yaşayan bir sembolüdür. 1958'de El Panal, Pérez Jiménez'in askeri-faşist yönetimini deviren direniş savaşçılarıyla birlikte inşa edildi. El Panal'ın direniş savaşçıları, 23 Ocak Mahallesi (23 de Enero) sı-

nırlarını aşarak, Venezuela tehlikeye girdiğinde milisler örgütlediler ve silahlarını ellerine alarak vatanlarını savundular. 'La Comuna es la Milicia (Komün Milis'tir)' sloganında, Venezuela halkının vatanseverlik ruhu ve ölüme meydan okuyan direniş iradesi yatmaktadır.

Bugün Venezuela, anti emperyalist cephesinin en ön saflarında yer almakta ve Venezuela halkı, tüm halkların direniş savaşının öncüsüdür. 3. Dünya Savaşı'nı başlatan emperyalistler, Venezuela'yı bu fırtınaya sürüklemek, kaynaklarını yağmalamak ve anti emperyalist halk hükümetini, onun temeli olan Komünler ile birlikte çöktürmek için çılgınca uğraşmaktadır. Buna karşılık, 'Kışlalar Halkı' sloganı altında, halk hükümeti düzenli orduyu milislerle birleştiriyor, Komün merkezli yerel toplulukları silahlandırıyor ve tüm halkın direniş

savaşı için hazırlıkları güçlendiriyor. Venezuela halkının anti emperyalist direniş savaşı, Latin Amerika ve tüm dünya kitlelerine hem anti emperyalist mücadelenin meşruiyetini hem de zaferinin kesinliğini aşılamaktadır.

Artık emperyalizmin kölesi olmayacaklarını ilan eden anti emperyalist halkın haklı mücadelesi, ilerici insanlığın yürekten desteğini almaktadır. Comuna o Nada, bağımsızlık ya da hiçbir şey, sosyalizm ya da hiçbir şey anlamına gelir. Venezuela'nın zaferi, anti emperyalist kampın zaferi, halk egemenliğinin zaferi, ilerici insanlığın zaferi olacaktır. Anti emperyalizm bayrağını yüksekte tutarak ayaklanan ve tüm halkın direniş savaşına giren Venezuela halkı, mutlaka zafer kazanacaktır. Comuna o Nada. Birleşen halk asla yenilmez.

Yaşasın anti emperyalizm! Yaşasın Venezuela!"

Elif için Buluşuyoruz

Yaşam enerjisini toplumsal mücadeleden alan ve bütün yaşamını devrime adayan devrimci kadınlardan Elif Yaş'ın, ODTÜ'de üniversite öğrencisiyken tutsak edilmesinden bu yana tam 31 yıl geçti.

51 yıllık ömrünün 31 yılını zindanlarda geçirmiş olan Elif Yaş, tutsak olduğu Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nden 2024'ün Kasım'ında tahliye edilmesi gerekirken infazı 3.kez 6 aylığına ertelenerek tahliyesi keyfi bir şekilde engellendi. Cezaevi idare ve gözlem kurullarının keyfi uygulamaları ve pişmanlık dayatmalarıyla devrimci tutsakların ertelenen tahliyeleri cezaevlerinin sistematik saldırısı haline gelmiş durumda.

Cezaevleri aracılığıyla devletin kadınlar üzerinde uyguladığı şiddet yeni boyutlar kazanıyor. Bu yıl 25 Kasım'a

doğru giderken kadınların farklı biçimlerde maruz bırakıldığı şiddeti teşhir etmek ve buna karşı mücadeleyi örgütlemek önemli hale gelirken Emekçi Kadınlar bu şiddet biçiminin cezaevleri boyutunu Elif Yaş vesilesiyle işlemek istiyor.

Elif Yaş özelinde devlet şiddetinin ve tutsak kadınların yaşadığı sorunları konuşmak ve birlikte neler yapılabileceğini tartışmak üzere Emekçi Kadınlar 23 Kasım Pazar günü 14.00'de Munzur Çevre Derneği'nde buluşacak.

Şiddet evlerde, sokaklarda, zindanlarda kadınların yaşamlarının ortasında duruyor. Emekçi Kadınlar, yürekleri, düşleri, bilinçleri ile sokaklarda kadınlarla olacak devrimci tutsak kadınların sesini dışarıda yükseltmek için tüm kadınları etkinliklerine davet ediyor.

31 yıldır
tutsak
olan

ELİF YAŞ'a
ÖZGÜRLÜK!

**TUTSAK EDİLEMİYEN
DEVRİMCİ KADINLAR**

📅 23 Kasım Pazar

🕒 14:00

📍 Munzur Çevre Derneği

25 Kasım yaklaşırken, zindanlardaki devrimci kadınlara yönelik devlet şiddetini ve kadınların mücadelelerini konuşmak için buluşuyoruz.

EMEKÇİ KADINLAR

"Buzdağının Altı" Çıkıyor

Hepimizi apayrı şemsiyeler altında savunma pozisyonunda çakılı kalmaya iten esas etmen, dünya burjuvazisinin muazzam bir ortak çabasıyla oluşturduğu bir yalan, çarpıtma yağmurudur. Son 35 yılda, ister Rusya söz konusu olsun, ister Çin, gazeteler, televizyonlar, kitaplar vs. tüm insanlığa hep bir buzdağının üstünü gösterdi.

Buzdağının üzerine asılı milyonlarca tabelada hep aynı tema işleniyordu: "SSCB'nin dağılmasıyla taş üstünde taş kalmadı ve sosyalizmin gölgesi bile silindi. Ve Çin, vahşi kapitalist sömürünün serası haline geldi."

Berdan, bu çalışmasının 1. cildinde Rusya'nın, 2. cildinde ise Çin'in durumunu, sosyalizmin ve sosyalist temelinin gelişimi ile mevcut koşullardaki konumunu inceliyor. Rusya'yı konu edinen bu ilk cilt, teorik temeli de içerdiği için çalışmanın hacim olarak daha büyük kısmını oluşturuyor. Okurların Rusya'nın bugününü, Kremlin'in emperyalist dünya ile karşı karşıya gelişini vb. anlaması açısından son derece önemli veriler sunuyor.

Bu çalışma vesilesiyle okuru, yalanlar ve çarpıtmalarla dolu buzdağının altını görmeye davet ediyoruz.